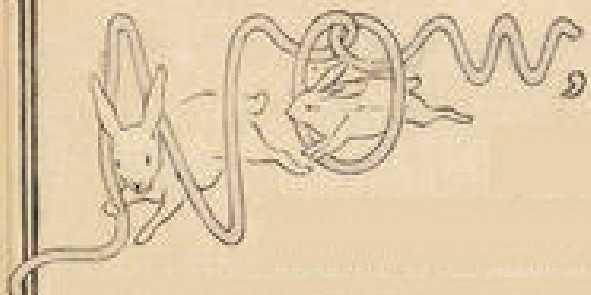

הארנבת מאינבא

סיפורה לילדים גב' ט. ה. ג'ימס

הארנבת מאינבא

היה היו פעם שמונים ואחד
אחים, נסיכים בארצם. הם
קינאו מאוד זה בזה כי כל אחד
מהם רצה להיות מלך ולשלוט
בכל האחרים. חוץ מזה כולם
רצו לשאת לאישה את אותה
נסיכה, הנסיכת יאקאמי
מאינבא.

日本昔噺第十一號

因幡の白兔

英國デニエス夫人編著

明治十九年十二月七日版權發行

同 十二月 出版

東京中華書局

編輯人 長谷川武次郎

東京市神田區神保町三丁目

印刷所 弘文社

價目
金十二圓

解者飛澤

COPYRIGHT RESERVED.

הם החליטו בסוף שילכו ביחד
לאינבא וכל אחד ינסה לשכנע
את הנסיכה להינשא לו. שמונים
מהאחים האלה קינאו זה בזה
ובמיוחד התייחסו רע מאוד לאח
השמונים ואחד, שהיה טוב-לב
ונעים הליכות ולא אהב את
התנהגותם הגסה ורבת מריבות
של היתר.

כשיצאו כולם לדרך הם ציוו על
האח השמונים ואחד ללכת
אחריהם ולשאת האת הכבודה
שלהם, כאילו היה משרת,
למרות שהוא היה האח שלהם
ונסיך כמו כל האחרים.

לכי לים, תתרחצי במים מלוחים
ואחר כך שכבי על מדרון ההר

ותני לרוח לנשוף עליך. אז
הפרווה שלך תתחדש. סמכי
עלינו."

הארנבת האמינה להם, ורחצה
בים ואחר כך נשכבה בשמש
ורוח כדי להתייבש. אבל
כשהמים המלוחים התאדו עור
של גופה התייבש ונסדק כולו
וזה כאב לה מאוד.

בדרך הם הגיעו לקפא-קטא, ושם
מצאו ארנבת מסכנה שכל
פרוותה השתפשפה והיא שכבה
שם חולה ומסכנה.
שמונים הנסיכים אמרו לארנבת
"נתן לך עצה.

כשראה את הארנבת
שאל "מי את ולמה
את בוכה?"

היא שכבה שם בוכה ומיללת
המצב גרוע מזה שהיה קודם.
האח השמונים ואחד השתהה
בדרך בגלל המשא הכבד שהיה
צריך לסחוב, אך בסוף הגיע גם
הוא לקפא-קטא, עמוס בשקים
כבדים.

נתחיל עם התנינים. תשכבו אתם
זה ליד זה מכאן ועד קפא-קטא
ואז אני אלך מעליכם ואספור
אתכם. כשאגמור את הספירה
נתחיל לספור את הארנבות ואז
נדע האם יש יותר תנינים או
ארנבות.
באו התנינים ושכבו זה ליד זה
ואני עברתי עליהם עד קפא-קטא.

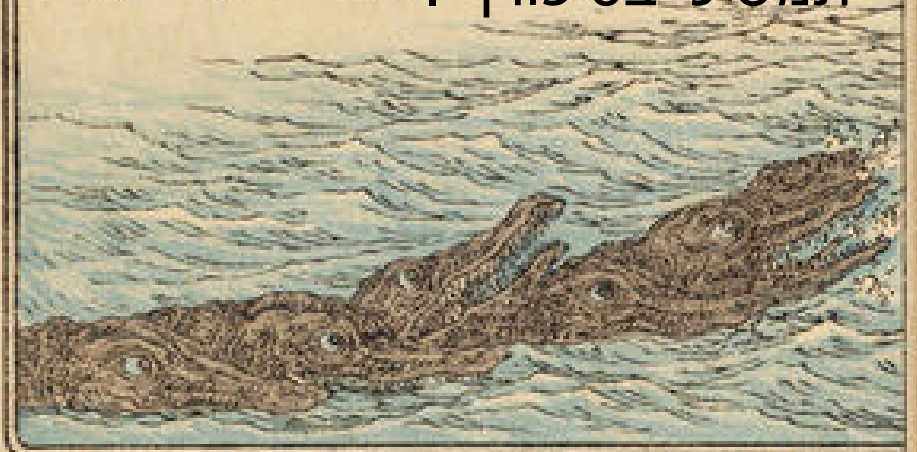
"הו" אמרה הארנבת "רק תעצור
רגע ואספר לך. הייתי באי אוקי
ורציתי לעבור ליבשה. לא ידעתי
איך לעשות זאת אך בסוף בא לי
רעיון. אמרתי לתניני הים 'הבה
נבדוק מי רב יותר, התנינים בים
או הארנבות ביבשה.

"כששכבתי כך ובכיתי" סיפרה
הארנבת "שמונים הנסיכים
שעברו כאן לפניך אמרו לי לרחוץ
במי מלח ולשכב ברוח. עשיתי
כפי שיעצו לי, אך עכשיו אני
במצב יותר גרוע מאשר הייתי
קודם, וכל גופי צורב וכואב."

אלא ברגע שעמדתי כבר לקפוץ
לחוף אמרתי 'תנינים טיפשים, לא
איכפת לי כלל כמה אתם שם בים.
רק רציתי שתעשו לי גשר שעליו
אוכל לעבור'. וי! למה התרברבתי
לפני שהייתי על חוף בטוח! כי
התנין ששכב בסוף השורה תפס
אותי, והוריד את כל הפרווה שלי."
"זה הגיע לך, כי התרברבת" אמר
האח השמונים ואחד "אבל
תמשיכי בסיפורך".

הארנבת
עשתה מה
שאמר לה

ואז אמר האח השמונים ואחד
"לכי מהר לנהר שזורם לא רחוק
מכאן. תתרחצי במים זכים ואחר
כך קחי אבקת הפרחים שצומחים
על גדת הנהר, פזרי אותה על
הארץ ותתגלגלי בה. אז העור
שלך יבריא והפרווה תצמח שוב."

וכך באמת קרה. הנסיכה לא
רצתה כלל לראות את שמונים
האחים הרעים ובחרה באח
השמונים ואחד, האדיב וטוב-לב.
הוא נעשה מלך של הארץ והם
חיו בשלום יחד את שארית
חייהם.

והפעם היא נרפאה לגמרי
ופרוותה נעשתה אפילו יפה יותר
מאשר קודם.

אז אמרה הארנבת לאח
השמונים ואחד "שמונים
הנסיכים, האחים שלך,

לא ישיגו את הנסיכה
יאקאמי של אינבא.

אמנם אתה סוחר
את החפצים שלהם
אבל אתה,

הוד מעלתך,
תקבל את הנסיכה
וגם את המלכות."

